

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Det er noget andre toner, den socialdemokratiske ordfører, fru Grete Schødt, lægger for dagen, end dengang vi i 1991 vedtog, at vi ophævede stavnsbåndet. Da ville man godt være med til, at man kunne vælge en anden kommune.

Så jeg vil da gerne høre, hvad det er, der gør, at man nu ikke synes, at de ældre selv skal have lov til at være med til at vælge deres sidste bolig. Hvorfor skal vi vælge for de andre?

Jeg vil også gerne kommentere: Det er da alligevel første gang, jeg har hørt både en socialminister og en socialdemokratisk ordfører sige, at der ikke er plejeboliger nok. Når vi tidligere har haft debatten her, plejer man at sige, at der er bygget så og så mange boliger, ældreegnede boliger og deslige under ét, men nu siger man pludselig, at der ikke er nok. Hvordan kan det gå til?

Villy Søvnald (SF):

Forslaget om frit valg af plejehjemsplads er ret enkelt, nemlig at den ældre frit skal kunne vælge plejehjemsplads enten i egen kommune eller i en anden kommune, hvor der i dag skal være en religiøs eller familiemæssig begrundelse. Tankegangen bag forslaget er også, at det frie valg vil tvinge kvaliteten højere op, ved at man kan vælge.

Forslaget minder jo meget om et forslag, jeg i øvrigt selv fremsatte i 1991. Dengang havde vi en socialminister fra Venstre. Hvis jeg husker rigtigt, hed hun fru Else Winther Andersen. Det blev dengang afvist af ministeren med den begrundelse, at det ville give problemer for kommuner med mange plejehjemspladser.

Jeg mener for så vidt, at ministeren dengang havde ret i sin argumentation, nemlig at det, man kan frygte, som også ministeren var inde på, er, at den kommune, der stort set intet foretager sig i forhold til plejehjemsbebyggelse, vil kunne opleve, at problemet så løses af den anden kommune, der bygger mange plejehjem.

Det er vel i virkeligheden ikke særlig klogt at arrangere det sådan, og derfor kan man sige, at den afgørende diskussion, som Venstre smyger sig uden om i forslaget, jo i virkeligheden drejer sig om kapacitet. Jeg synes, det er underligt, at Venstre ikke tager den diskussion sådan mere med åben pande, for man kan diskutere meget frem og tilbage på det her område, men summa summarum er, at vi i dag har så få pladser, at vi

visiterer så begrænset, kan man sige, at de mennesker, der bliver tilbudt en plejehjemsplads, enten er stærkt fysisk plejekrævende i meget stort omfang eller også er senildemente i meget stort omfang.

Derfor har vi brug for som grundlag for den her diskussion at diskutere det, som socialministeren også var inde på, nemlig at bygge flere ældreboliger og bygge flere plejehjemspladser. Og jeg vil godt spørge Venstres ordfører, om Venstre medgiver, at det er den centrale del af den her diskussion.

Så vil jeg godt kvittere for socialministerens forståelse for den sammenhæng, nemlig at det helt afgørende ældrepolitiske spring hedder at bygge og bygge og bygge, at bygge noget, der er velegnet til den tæthed, den nærhed, den tryghed, som er forudsætningen for det, og så selvfølgelig også sikre, at der er de mennesker til stede, der gør, at vi kan få en ordentlig pleje.

Jeg tør ikke gisne om, hvorfor Venstre smyger sig uden om den diskussion, men hvis jeg alligevel blev provokeret til at skulle gætte på det, vil jeg umiddelbart tro, at det har meget at gøre med, at så kan man ikke nøjes med de luftige formuleringer og de gode hensigter, så skal man gribe til baglommen, så koster det nemlig. Det koster penge at opføre et plejehjem, det koster penge at bemande et plejehjem.

Det er til gengæld den reelle diskussion. Medmindre man er et fuldstændigt fritsvævende åndevæsen, så giver den her diskussion om frit valg kun mening i den situation, at vi har det antal plejehjemspladser, der gør, at man reelt kan vælge. Og jeg synes måske, det for klarhedens skyld ville være rart, hvis Venstre vil melde ud om det.

Vi afviser således ikke forslaget her, men vi synes lidt, det bliver en skindiskussion, hvis de materielle forudsætninger ikke diskuteres.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Et svar til hr. Villy Søvnald, som også er udvidet til et spørgsmål: Tror hr. Villy Søvnald virkelig, at alt løses bare ved at bygge flere plejehjemspladser? Det er jo et typisk spørgsmål, der kommer fra SF hver eneste gang. Man tror, at alt kan løses, bare der bliver bundet flere penge i halen på det.

Derimod drejer det sig om, at de virkelig svage ældre, de ældre, som kan få de pladser, selv kan vælge den sidste bolig. Vi har faktisk temmelig mange, og det er jo helt sjovt, at det er